

Svar på skriftligt spörsmål SSS 224/2016 rd

Svar på skriftligt spörsmål om att sluta sända asylsökande tillbaka till Ungern

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 224/2016 rd undertecknat av riksdagsledamot Emma Kari /gröna:

Vad tänker regeringen göra för att Finland ska respektera förbudet mot återsändning och upphöra med Dublin-återsändningarna till Ungern på grund av de allvarliga bristerna som framkommit i mottagningsvillkoren för asylsökandena och asylförfarandet?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Enligt 9 § 4 mom. i Finlands grundlag regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag. En utlänning får inte utvisas, utlämnas eller återsändas, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet.

Enligt 147 § i utlänningslagen får ingen avvisas, utvisas eller till följd av nekad inresa sändas tillbaka till ett område där han eller hon kan bli utsatt för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan behandling som kränker människovärdet eller till ett område från vilket han eller hon kan bli sänd till ett sådant område. I paragrafen ingår ett allmänt förbud mot tillbakasändning som hör till asylrätten, enligt vilket ingen får sändas tillbaka till ett område där han eller hon kan bli utsatt för förföljelse, dödsstraff, tortyr eller annan behandling som är omänsklig eller kränker människovärdet.

Europeiska unionens gemensamma asylsystem bygger på medlemsstaternas ömsesidiga förtroende och presumtion om att den stat som enligt huvudregeln i Dublin III-förordningen (nedan *ansvarsbestämningsförordningen*) är ansvarig för handläggningen av asylansökan respekterar asylsökandens grundläggande fri- och rättigheter så att denna kan återsändas till den ansvariga staten utan materiell prövning i den stat som står för återsändningen. Presumtionen är inte oåterkallelig, utan enligt artikel 3.2 i ansvarsbestämningsförordningen ska presumtionen inte gälla om det finns välgrundade skäl att anta att det i asylförfarandet och mottagningsvillkoren för asylsökandena i den medlemsstat som ursprungligen är ansvarig finns sådana systematiska brister som avses i nämnda artikel.

Högsta förvaltningsdomstolen gav den 20 april ett årsboksbeslut om Dublin-återsändningarna till Ungern. Utifrån en aktuell utredning om mottagningsvillkoren och asylförfarandet i Ungern ansåg Högsta förvaltningsdomstolen att det inte är tillåtet att föra personer, som på grund av hälsotillstånd, ålder eller andra omständigheter är speciellt utsatta, till medlemsstaten Ungern,

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 224/2016 rd

som i enlighet med ansvarsbestämmningsförordningen är ansvarig för handläggningen av asylansökan. Högsta förvaltningsdomstolen ansåg vidare i detta ärende att ändringsökanden löpte risk att bli skickad vidare till Serbien och den vägen till sitt hemland utan att innehållet i dennes asylansökan undersöks i någon stat.

På grund av årsboksbeslutet fattar Migrationsverket inte längre Dublin-återsändningsbeslut till Ungern, utan de asylansökningar som nu inletts handläggs i Finland i situationer där sökandens ansökan enligt ansvarsbestämmningsförordningen borde handläggas av Ungern. Migrationsverket tolkar också Högsta förvaltningsdomstolens beslut så att tidigare fattade avvisningsbeslut till Ungern inte borde verkställas (utlänningslagen 200 § 3 mom.). De som fått internationellt skydd i Ungern omfattas inte av Högsta förvaltningsdomstolens beslut.

Högsta förvaltningsdomstolen betonade i sitt beslut att när det gällde återsändning till Ungern, kunde situationen komma att bedömas annorlunda om man fick en ny utredning i synnerhet om Serbien som ett säkert land, genom ändrad ungersk rättspraxis i asylfrågor, avgöranden av Europeiska människorättskonventionen eller på annat sätt. Migrationsverket följer situationen.

Helsingfors 9.5.2016

Inrikesminister Petteri Orpo